

שלום רב,

בתגובה למכתבכם אלי בענייניו של מר תדי כץ ברצוני לציין כי כללי הנימוס האלמנטריים מחייבים שמכתב הנשלח אלי יגיע קודם אלי ולא לציבור. לאחר שתקבלו את תגובתי (ואני מגיב לכל מכתב הנשלח אלי), תוכלו, באם תרצו, לפרסם את חליפת המכתבים. אתם יכולים כמובן להביע את מחאתכם בפומבי בכל עת שתרצו, אך אנא אל תסוו זאת כאילו זה מכתב אישי אלי. באופן כללי אינני מגיב למכתבים מהסוג הזה; הפעם, מחמת הספק בדבר אי-ידיעת כללי הנימוס, אני חורג ממנהגי.

אני גאה באופן שבו אנו מטפלים בפרשת תדי כ"ץ. זו פרשה מורכבת ביותר שמעורבים בה רגשות חזקים, האשמות בדבר זיוף ושקרים, ותביעות לבתי משפט. למרות הנסיבות הקשות הללו טיפולנו הוא הוגן ואובייקטיבי ביותר וזוכה לשבחים מגורמים רבים (כמובן, לא מגורמים שהם אינטרסנטיים בעיקרם, ושמידת האובייקטיביות שלהם מועטה ומידת ההתלהמות מרובה).

החלטתי להסיר את העבודה ממדפי הספרייה הינה פועל יוצא מהחלטת המועצה ללימודים מתקדמים שקבעה כי "לאור החומר שהוגש למועצה ללימודים מתקדמים (לרבות דברי התלמיד, המנחה וראש החוג) שממנו עולה שיש בעבודה ליקויים מהותיים, החליטה המועצה ללימודים מתקדמים כי עבודת הגמר אינה יכולה להתקבל במתכונתה הנוכחית." לאור קביעה זו החליטה המועצה להתלות את אישור עבודת הגמר ואת הציון למשך 6 חודשים. המועצה גם קבעה ש"אם לא תתוקן העבודה, תתבטל ההכרה בעבודה באופן סופי." אי אפשר לעשות פלסטר מהחלטה קשה זו, שאין לה תקדים באוניברסיטה שלנו, ולהשאיר את העבודה בספרייה עם ה"ליקויים המהותיים" כאילו לא קרה דבר. באם תתוקן העבודה ותאושר מחדש על ידי המועצה הנוסח המתוקן, יחזור לספרייה.

יש להבדיל בין הסרה ממדפי הספרייה של ספר שנשלח אליה מבחון ובין עבודת מ.א. שהיא מסמך רשמי שמוצב בספרייה על ידי הרשות ללימודים מתקדמים. על מסמך שלנו אנו אחראים כי הוא מבטא את עמדתנו ואישורנו שהעבודה נעשתה באופן תקין. החלטתה הסרת התקדים של המועצה ללימודים מתקדמים קובעת שזה לא המקרה שלפנינו ולכן הסרתה הזמנית של העבודה עד תיקונה היא המינימום הנדרש במקרה זה. ברצוני גם לציין שרבים מאתנו מקפידים על תיקון מדוקדק של עבודות מ.א. מכיוון ששמנו מתנוסס על העבודה ואיננו רוצים ששמנו ייקשר עם רמה נמוכה, שגיאות ובוודאי שלא עם חשדות לשקרים, זיופים והטחת האשמות שווא. כבוד האוניברסיטה מחייב ששמנו יתנוסס על דברים ראויים ולא על דברים שרשיות האוניברסיטה מצאו בהם ליקויים מהותיים ובלתי קבילים.

זאת ועוד, במקרה שלפנינו ישנה גם הודאה של תדי כ"ץ—שקיבלה תוקף של בית משפט מחוזי בישראל, ואושרה מחדש ע"י בית המשפט העליון—שבה, לפי דברי מר כ"ץ, הוא חוזר בו מטענות והאשמות שווא שהעלה בעבודה כנגד אנשים מסוימים. התחשבות בבתי המשפט אף היא ערך חשוב שמן הראוי לכבדו.

כדאי גם לציין שאיננו הראשונים לנקוט צעד זה של הסרת עבודת מ.א. מהמדפים לאחר שנתגלו בה פגמים. לפני כשלוש שנים נקטה האוניברסיטה העברית בצעד דומה. מדובר בעבודת מ.א. שקיבלה ציון "מעולה" ושלאחר כעשר שנים התגלה שבחלקה הגדול היא הועתקה ממחברים אחרים. הסרת העבודה מספריית האוניברסיטה העברית, שלוותה גם במכתב הרקטור לראשי אוניברסיטאות וספריות בארץ על פגמי העבודה, נעשתה רק על סמך פגמים באופן כתיבת העבודה; במקרה שלפנינו מדובר על פגמים וליקויים גם באופן הכתיבה וגם בתוכנה.

אני חוזר ומבטיח שנמשיך גם בעתיד לטפל בפרשה כאובה זו באופן בלתי מתלהם ובצורה הוגנת ואובייקטיבית ביותר שתשמור על כבודה ויושרה של האקדמיה.